

1.ΑΡΙΣΤΑ ΚΑΤΑ PARETO ΣΗΜΕΙΑ

Τα αριστα κατα παρετο σημεια,η διανυσματικα μεγιστα, οριζονται παντα ως προς μια συναρτηση στοχου της μορφης $f(x) = (f_1(x), f_2(x), \dots, f_k(x)), x \in R^n$, και ενα εφικτο συνολο $S \subset R^n$. Η συνηθης ερμηνεια ειναι οτι

- Τα σημεια x περιγραφουν κατανομες των πορων
- η συναρτηση $f_i(x)$ ειναι η συναρτηση οφελους του παικτη $i = 1, \dots, k$
- το εφικτο συνολο S περιγραφει τους περιορισμους που θετουν στις κατανομες των πορων η τεχνολογια, οι διαθεσιμοι ποροι, και η διαθεσιμη πληροφορηση

Ενα σημειο θα λεγεται εφικτο εαν και μονο εαν ανηκει στο εφικτο συνολο S

ΟΡΙΣΜΟΣ

Το σημειο x ειναι **καλυτερο κατα παρετο** απο το σημειο x^* εαν μπορουμε να χωρισουμε τους παικτες σε δυο συνολα B, I τετοια ωστε

- *καθε παικτης στο B προτιμα το x απο το x^**

$$f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B$$

- *καθε παικτης στο I ειναι αδιαφορος αναμεσα στο x και το x^**

$$f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$$

- *Το B περιχει εναν τουλαχιστο παικτη. Το I μπορει να ειναι και κενο.*

ΟΡΙΣΜΟΣ

το εφικτο σημειο x^* ειναι **αριστο κατα παρετο** της συναρτησης f στο εφικτο συνολο S εαν δεν υπαρχει κανενα εφικτο σημειο καλυτερο κατα παρετο απο αυτο.

$$x \in S \text{ και } f_i(x) \geq f_i(x^*) \text{ για καθε } i \in \{1, \dots, k\} \text{ συνεπαγεται}$$

$$f_i(x) = f_i(x^*) \text{ για καθε } i \in \{1, \dots, k\}$$

- Τα αριστα κατα παρετο σημεια (pareto efficient points, pareto optimal points) ονομαζονται και διανυσματικα μεγιστα (vector maxima)

- Όταν η διάσταση του πεδίου τιμών της συναρτησης στοχου $f : S \rightarrow R^k$ είναι $k = 1$ τότε τα διανυσματικά μεγιστα είναι τα συνηθη ολικά μεγιστα.
- Ο συμβολισμος $\max f(x), x \in S$ θα σημαίνει οτι αναζητουμε τα διανυσματικά μεγιστα της συναρτησης στοχου f στο εφικτο συνολο S .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

MORE IS BETTER, NO EXTERNALITIES

Θεωρουμε οικονομια με

- δυο παικτες ,τους A και B
- ενα αγαθο
- Η συνολικη διαθεσιμη ποσοτητα του αγαθου είναι 1

Η μεταβλητη A θα συμβολιζει το επιπεδο καταναλωσης του παικτη A

Η μεταβλητη B θα συμβολιζει το επιπεδο καταναλωσης του παικτη B

Οι κατανομες των πορων θα είναι τα ζευγη (A, B)

- Οι προτιμησεις των παικτων περιγραφονται απο τις συναρτησεις οφελους

Παικτης A $U(A, B) = A$

Παικτης B $V(A, B) = B$

Οι προτιμησεις αυτες εκφραζουν τις υποθεσεις της

απληστειας (greed, more is better), και

της αδιαφοριας για τους αλλους (no externalities).

- Με αυτα τα δεδομενα, η συναρτηση στοχου θα είναι

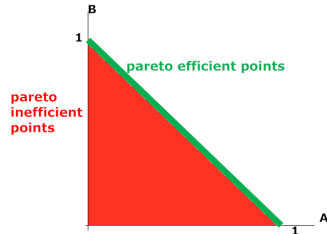
$$f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (A, B)$$

- Με αυτα τα δεδομενα, το εφικτο συνολο θα είναι

$$S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

Τα σπαταλα κατα παρετο σημεια είναι ολα αυτα που δεν εξαντλουν τους διαθεσιμους πορους $\{(A, B) : A + B < 1, A \geq 0, B \geq 0\}$. Καθε τετοιο σημειο επιδεχεται βελτιωση και για τους δυο παικτες.

Τα αριστα κατα παρετο σημεια ειναι ολα αυτα που εξαντλουν τους διαθεσιμους πορους $\{(A,B) : A + B = 1, A \geq 0, B \geq 0\}$. Καθε τετοιο σημειο επιδεχεται βελτιωση για τον ενα παικτη μονο σε βαρος του αλλου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

IDEAL POINTS, NO EXTERNALITIES

• Το εφικτο συνολο ειναι $S = \{(A,B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

• οι προτιμησεις ειναι

$$\text{Παικτης A} \quad U(A,B) = -(A - \alpha)^2$$

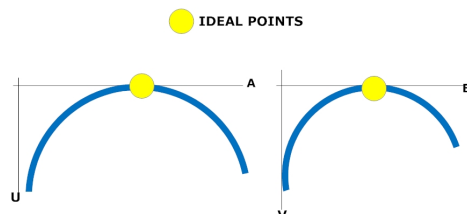
$$\text{Παικτης B} \quad V(A,B) = -(B - \beta)^2$$

οπου τα $\alpha, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1$ ειναι παραμετροι, που ονομαζονται ιδεωδη σημεια για τους παικτες A, B αντιστοιχως.

Οι προτιμησεις αυτες εκφραζουν τις υποθεσεις της αδιαφοριας για τους αλλους, και της υπαρξης ενος ιδεωδους σημειου καταναλωσης για καθε παικτη.

Η χρησιμοτητα του καθε παικτη εχει μοναδικο μεγιστο στο ιδεωδες σημειο του, και αυξανεται οσο πλησιαζει προς αυτο.

Η υποθεση $\alpha, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1$ σημαίνει οτι τα ιδεωδη σημεια ειναι εφικτα και συμβατα μεταξυ τους.

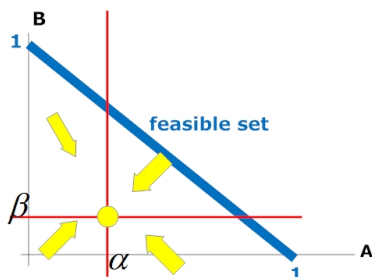

• η συναρτηση στοχου θα ειναι $f(A,B) = (U(A,B), V(A,B)) = (-(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2)$

Το μοναδικο αριστο κατα παρετο σημειο ειναι το $(A,B) = (\alpha, \beta)$, παρολο που δεν εξαντλει τους διαθεσιμους πορους.

Τα σπαταλα κατα παρετο σημεια ειναι ολα τα υπολοιπα,ακομα και αυτα που εξαντλουν τους διαθεσιμους πορους,διotti καθε τετοιο σημειο επιδεχεται βελτιωση και για τους δυο παικτες,προς την κατευθυνση των βελων

● unique pareto efficient point

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3

MORE IS BETTER, ONE-SIDED POSITIVE EXTERNALITIES

- Το εφικτο συνολο ειναι $S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$
- οι προτιμησεις ειναι

Παικτης A $U(A, B) = \alpha \log A + B, 0 < \alpha < 1$

Παικτης B $V(A, B) = B$

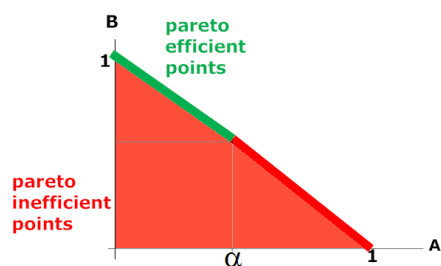
Οι προτιμησεις αυτες εκφραζουν τις υποθεσεις της απληστειας και, για τον A, της φιλιας προς τους αλλους (positive externalities).

- η συναρτηση στοχου θα ειναι $f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (\alpha \log A + B, B)$

Καθε σημειο παρετο θα εξαντλει τους πορους (εαν $A + B < 1$ τοτε η αυξηση του B οφειλει και τους δυο παικτες), αρα θα εχουμε $B = 1 - A, U = \alpha \log A + 1 - A, V = 1 - A$

Παραγωγιζοντας βρισκουμε οτι $\frac{dU}{dA} = \frac{\alpha}{A} - 1, \frac{dV}{dA} = -1$, αρα τα σημεια παρετο θα ειναι

αυτα οπου $\frac{dU}{dA} = \frac{\alpha}{A} - 1 \geq 0$ (στα υπολοιπα και οι δυο παικτες συμφωνουν στην μειωση του A).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4 MORE IS BETTER, TWO-SIDED NEGATIVE EXTERNALITIES

• Το εφικτό σύνολο είναι $S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

• οι προτιμήσεις είναι

$$\text{Παικτης A} \quad U(A, B) = A - 2B$$

$$\text{Παικτης B} \quad V(A, B) = B - 3A$$

Οι προτιμήσεις αυτές εκφράζουν τις υποθέσεις της απληστειας και της εχθροτητας προς τους άλλους (negative externalities)

• η συνάρτηση στόχου θα είναι $f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (A - 2B, B - 3A)$

Συμφώνα με τον ορισμό, ένα εφικτό σημείο (A_0, B_0) θα είναι άριστο κατά παρετο εάν και μόνο εάν κάθε λύση (A, B) των ανισοτήτων

$$\begin{aligned} U(A, B) \geq U(A_0, B_0) &\Leftrightarrow A - 2B \geq A_0 - 2B_0 \\ V(A, B) \geq V(A_0, B_0) &\Leftrightarrow B - 3A \geq B_0 - 3A_0 \\ A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \end{aligned} \quad (1)$$

ικανοποιεί $U(A, B) = U(A_0, B_0), V(A, B) = V(A_0, B_0)$

Όλα τα σημεία $(A_0, B_0) \gg (0, 0)$ είναι ΣΠΑΤΑΛΑ κατά παρετο, διότι οι ανισότητες (1)

ικανοποιούνται και από εφικτά σημεία σαν το $(A, B) = (A_0 - \varepsilon, B_0 - \varepsilon) \gg (0, 0), \varepsilon > 0$

$$U(A, B) = A - 2B = A_0 - 2B_0 + \varepsilon > A_0 - 2B_0 = U(A_0, B_0)$$

$$V(A, B) = B - 3A = B_0 - 3A_0 + 2\varepsilon > B_0 - 3A_0 = V(A_0, B_0)$$

στα οποία έχουμε βελτίωση και για τους δύο παίκτες.

Όλα τα σημεία της μορφής $(A_0, 0), 0 \leq A_0 \leq 1$ είναι ΑΡΙΣΤΑ κατά παρετο διότι

λυνοντας τις ανισότητες (1) ως προς το σημείο $(A_0, 0)$

$$U(A, B) \geq U(A_0, 0) \Leftrightarrow A - 2\bar{B} \geq A_0$$

$$V(A, B) \geq V(A_0, 0) \Leftrightarrow B - 3A \geq -3A_0$$

$$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

βρισκουμε οτι η μοναδικη λυση τους είναι $(A, B) = (A_0, 0)$.

ολα τα σημεία της μορφής $(0, B_0), 0 \leq B_0 \leq 1$ είναι ΑΡΙΣΤΑ κατά παρετο διότι

λυνοντας τις ανισότητες (1) ως προς το σημείο $(0, B_0)$

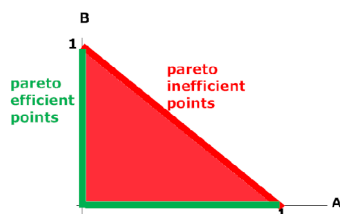
—

$$U(A,B) \geq U(0,B_0) \Leftrightarrow A - 2B \geq -2B_0$$

$$V(A,B) \geq V(0,B_0) \Leftrightarrow B - 3A \geq B_0$$

$$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

βρισκουμε οτι η μοναδικη λυση τους ειναι $(A,B) = (0,B_0)$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5 MORE IS BETTER, NONRIVALRY IN CONSUMPTION

• Το εφικτο συνολο ειναι $S = \{(A,B) : A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

• οι προτιμησεις ειναι

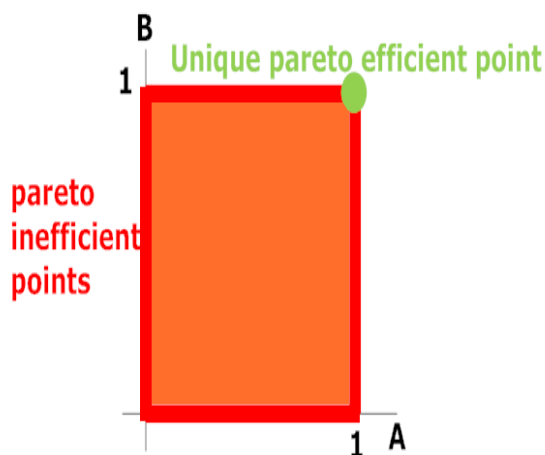
Παικτης A $U(A,B) = A$

Παικτης B $V(A,B) = B$

• η συναρτηση στοχου θα ειναι $f(A,B) = (U(A,B), V(A,B)) = (A,B)$

• το προβλημα διανυσματικης μεγιστοποιησης ειναι
 $\max f(A,B) = (A,B)$ subject to $A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$

$$\max f(A,B) = (A,B) \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

2.ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΔΙΑΝΥΣΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕ ΣΥΝΗΘΗ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ(SCALARIZATION)

Θα κατασκευάσουμε συνήθη προβλήματα μεγιστοποίησης της μορφής

ΟΡΙΣΜΟΣ Παραμετρικό πρόβλημα

$$\max_x g(x, \theta), \text{ subject to } x \in C(\theta)$$

ισοδυναμικά με το αρχικό πρόβλημα διανυσματικής μεγιστοποίησης.

ορισμός Παραμετροποίηση (scalarization)

Το παραμετρικό πρόβλημα είναι ισοδυναμικό με το αρχικό πρόβλημα εάν ικανοποιεί τις αρχές της πληροτητας και της ορθότητας

Ορισμός πληροτητα

κάθε άριστο κατά παρετο σημείο x^* της f στο S είναι και λύση του παραμετρικού προβλήματος για κάποια τιμή των παραμετρών θ .

Ορισμός ορθότητα

Για κάθε τιμή των παραμετρών θ , κάθε λύση του αντιστοίχου παραμετρικού προβλήματος είναι και άριστο κατά παρετο σημείο της f στο S

Θα συζητήσουμε δύο τέτοια παραμετρικά προβλήματα

1. ελαχίστα εγγυημένα επίπεδα ευημερίας
2. γραμμική συναρτηση κοινωνικής ευημερίας

2.1 ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Σε κάθε πρόβλημα διανυσματικής μεγιστοποίησης

$$\max f(x) = (f_1(x), f_2(x), \dots, f_k(x)), \text{ subject to } x \in S$$

αντιστοιχουμε κ τον αριθμο συνηθη παραμετρικα προβληματα μεγιστοποίησης της μορφης

$$\text{problem } P_i(\theta) \quad (2)$$

$$\max f_i(x) \text{ subject to } f_j(x) \geq \theta_j, \forall j \neq i, x \in S$$

ΘΕΩΡΗΜΑ πληροτητα

Εαν το σημειο $x^* \in S$ ειναι αριστο κατα παρετο τοτε ειναι μεγαστο ολων των $P_i(\theta)$ για τις τιμες των παραμετρων $\theta = f(x^*)$

Αποδειξη θα υποθεσουμε οτι το σημειο x^* ειναι αριστο κατα παρετο, αλλα οχι και μεγαστο του $P_1(\theta)$ και θα καταληξουμε σε μια αντιφαση. Εαν το σημειο x^* δεν ηταν μεγαστο του $P_1(\theta)$ τοτε θα υπηρχε σημειο x εφικτο στο $P_1(\theta)$ και καλυτερο απο το x^* , δηλαδη τετοιο ωστε

$$f_1(x) > f_1(x^*)$$

$$f_2(x) \geq f_2(x^*)$$

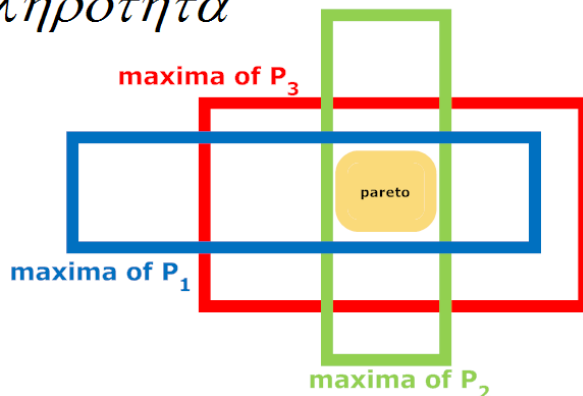
⋮

$$f_k(x) \geq f_k(x^*)$$

$$x \in S$$

Αντιφαση στην υποθεση οτι το σημειο x^* ειναι αριστο κατα παρετο.

πληροτητα

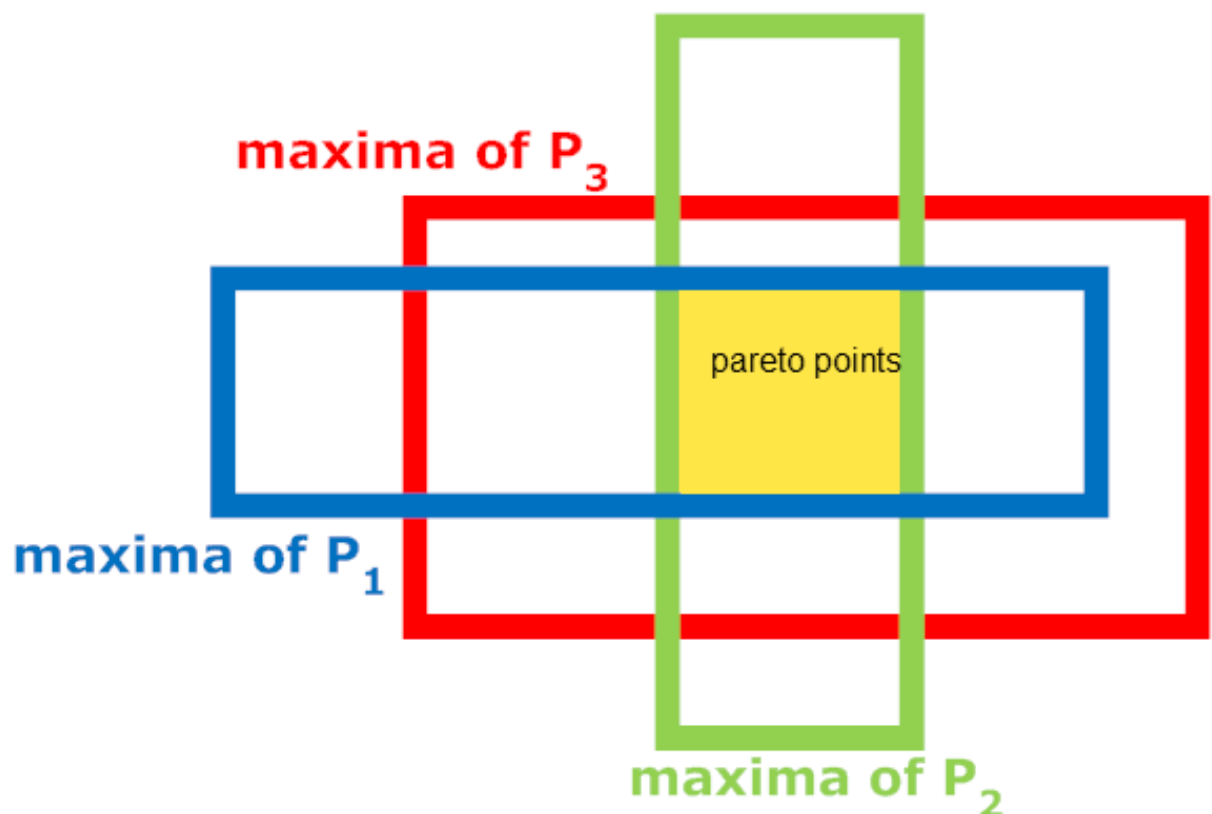

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα

Εαν το σημείο $x^* \in S$ είναι μέγιστο όλων των $P_i(\theta)$ για κάποιες τιμές των παραμετρών θ τότε είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο όλων των $P_i(\theta)$ αλλά δεν είναι αριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εαν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ και παικτης k τέτοια ώστε $f_k(x) > f_k(x^*)$, $f_i(x) \geq f_i(x^*) \forall i \neq k$. Επειδή το σημείο $x^* \in S$ είναι μέγιστο του $P_k(\theta)$ θα έχουμε $f_k(x) > f_k(x^*)$, $f_i(x) \geq f_i(x^*) \geq \theta_i \forall i \neq k$ δηλαδή το x είναι εφικτό σημείο του $P_k(\theta)$ και αποδίδει περισσότερο από το μέγιστο του $P_k(\theta)$.

πληροτητα και ορθοτητα

υπολογισμος όλων των σημειων παρετο με τη μεθοδο ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων ευημεριας

λυνω ολα τα προβληματα μεγιστοποιησης $P_1(\theta), P_2(\theta), \dots, P_k(\theta)$ για ολες τις τιμες των παραμετρων θ

Σε ορισμένες περιπτώσεις αρκεί να λύσουμε μόνο ένα από τα προβλήματα $P_i(\theta)$

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ 1 κατ'ουσίαν μοναδικά μεγίστα για κάποιο P_i

Υπάρχει παίκτης, έστω ο παίκτης 1, τέτοιος ώστε για όλες τις τιμές των παραμετρών θ , και για οποιαδήποτε δύο μεγίστα m, μ του $P_1(\theta)$, $f(m) = f(\mu)$

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα με κατ'ουσίαν μοναδικά μεγίστα

Εάν το P_1 έχει κατ'ουσίαν μοναδικά μεγίστα, τότε για όλες τις τιμές των παραμετρών θ , κάθε μέγιστο του $P_1(\theta)$ είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο του $P_1(\theta)$ αλλά δεν είναι αριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εάν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ και κάποιος παίκτης, έστω ο 2, τέτοια ώστε

$$\begin{aligned} f_1(x) &\geq f_1(x^*) \\ f_2(x) &> f_2(x^*) \\ f_3(x) &\geq f_3(x^*) \\ &\vdots \\ f_k(x) &\geq f_k(x^*) \end{aligned}$$

Επειδή το σημείο x^* λύνει το πρόβλημα $P_1(\theta)$ θα έχουμε

$$\begin{aligned} f_1(x) &\geq f_1(x^*) \\ f_2(x) &> f_2(x^*) \geq \theta_2 \\ f_3(x) &\geq f_3(x^*) \geq \theta_3 \\ &\vdots \\ f_k(x) &\geq f_k(x^*) \geq \theta_k \end{aligned}$$

δηλαδή

- το σημείο x ανήκει στο εφικτό σύνολο του προβλήματος $P_1(\theta)$ και
- αποφέρει τουλάχιστον όσο και το μέγιστο του $P_1(\theta)$,

αρα

- το σημείο x είναι και αυτό μέγιστο του $P_1(\theta)$,

αρα

- για τα δυο αυτα μεγιστα x, x^* του $P_1(\theta)$ ισχυει οτι $f(x) = f(x^*)$

δηλαδη

$$f_1(x) = f_1(x^*)$$

$$f_2(x) = f_2(x^*)$$

$$f_3(x) = f_3(x^*)$$

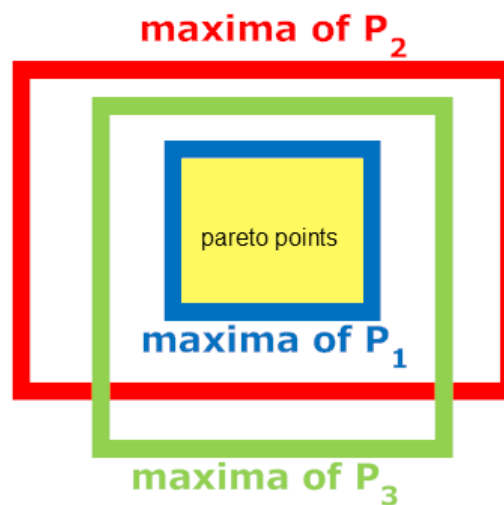
⋮

$$f_k(x) = f_k(x^*)$$

αντιφαση στην ανισωση $f_2(x) > f_2(x^*)$.

- Το θεωρημα ορθοτητας με κατ'ουσιαν μοναδικα μεγιστα,μαζι με το θεωρημα πληροτητας, δειχνουν οτι η αναζητηση αριστων κατα παρετο συνισταται στην αναζητηση μεγιστων καποιου $P_i(\theta)$ με κατ'ουσιαν μοναδικα τοπικα μεγιστα

P_1 has essentially unique maxima

υπολογισμος ολων των σημειων παρετο με τη μεθοδο ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων ευημεριας

εστω οτι υπαρχει P_i με κατ'ουσιαν μοναδικα μεγιστα. Τότε λυνω το προβλημα μεγιστοποιησης $P_i(\theta)$ για ολες τις τιμες των παραμετρων θ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A,B) = (A,B) \text{ subject to } A+B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

problem $P_A(\theta)$

$$\begin{aligned} \max U(A,B) &= A \text{ subject to} \\ V(A,B) &= B \geq \theta_B \\ A+B &\leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \end{aligned}$$

Το πρόβλημα $P_A(\theta)$ έχει μοναδικά μεγίστα τα σημεία $(A,B) = (1-\theta_A, \theta_B), 0 \leq \theta_B \leq 1$, άρα η λύση του $P_A(\theta)$ αρκεί για να δώσει όλα τα αριστα κατά παρετο σημεία

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\begin{aligned} \max f(A,B) &= -(A-\alpha)^2, -(B-\beta)^2 \text{ subject to } A+B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \\ \text{parameters } &\alpha > 0, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1 \end{aligned}$$

problem $P_A(\theta)$

$$\begin{aligned} \max U(A,B) &= -(A-\alpha)^2 \text{ subject to} \\ V(A,B) &= -(B-\beta)^2 \geq \theta_B \\ A+B &\leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \end{aligned}$$

solutions(over all θ)

$$A = \alpha, 0 \leq B \leq 1 - \alpha$$

solutions that are pareto optima

$$A = \alpha, B = \beta$$

problem $P_B(\theta)$

$$\begin{aligned} \max U(A,B) &= -(B-\beta)^2 \text{ subject to} \\ V(A,B) &= -(A-\alpha)^2 \geq \theta_A \\ A+B &\leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \end{aligned}$$

solutions(over all θ)

$$0 \leq A \leq 1 - \beta, B = \beta$$

solutions that are pareto optima

$$A = \alpha, B = \beta$$

Εδώ η λύση ενός από τα παραμετρικά προβλήματα (εστω του $P_A(\theta)$) θα δώσει το μοναδικό σημείο παρετο μαζί με άπειρα άλλα σημεία που δεν είναι αριστα κατά παρετο διότι ο Β δεν είναι αδιαφορός μεταξύ αυτών. Επιβάλλεται η λύση και των δύο παραμετρικών προβλημάτων για να βρεθούν τα σημεία παρετο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\begin{aligned} \max f(A,B) &= (\alpha \log A + B, B) \text{ subject to } A+B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \\ \text{parameters } &0 < \alpha < 1 \end{aligned}$$

<p><u>problem $P_A(\theta)$</u></p> <p>max $U(A,B) = \alpha \log A + B$ subject to</p> <p>$V(A,B) = B \geq \theta_B$</p> <p>$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$</p> <p><u>solutions</u></p> $(A,B) = \begin{cases} (1 - \theta_B, \theta_B) & \text{if } \alpha + \theta_B < 1 \\ (\alpha, 1 - \alpha) & \text{if } \alpha + \theta_B \geq 1 \end{cases}$ <p><u>solutions that are pareto optima</u></p> <p>all</p>
--

Εδώ η λύση ενός από τα παραμετρικά προβλήματα (του $P_A(\theta)$) για κάθε θ είναι μοναδική, άρα η λύση του $P_A(\theta)$ αρκεί για να δώσει όλα τα αριστα κατά παρετο σημεία.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

max $f(A,B) = (A - 2B, B - 3A)$ subject to $A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$

<p><u>problem $P_A(\theta)$</u></p> <p>max $U(A,B) = A - 2B$ subject to</p> <p>$V(A,B) = B - 3A \geq \theta_B$</p> <p>$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$</p> <p><u>solutions</u></p> $(A,B) = \begin{cases} (0, \theta_B) & \text{if } 0 \leq \theta_B \leq 1 \\ \left(-\frac{\theta_B}{3}, 0\right) & \text{if } -3 \leq \theta_B \leq 0 \end{cases}$ <p><u>solutions that are pareto optima</u></p> <p>all</p>
--

Εδώ η λύση ενός από τα παραμετρικά προβλήματα (του $P_A(\theta)$) για κάθε θ είναι μοναδική, άρα η λύση του $P_A(\theta)$ αρκεί για να δώσει όλα τα αριστα κατά παρετο σημεία.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ 2 όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο

ΟΡΙΣΜΟΣ

Το σημείο x είναι **ομοφώνως καλύτερο κατά παρετο** από το σημείο x^* εάν όλοι προτιμούν το x από x^* .

$$f_i(x) > f_i(x^*) \text{ για κάθε } i \in \{1, \dots, k\}$$

ΟΡΙΣΜΟΣ

το εφικτό σημείο x^* είναι **ασθενώς αριστο κατά παρετο** της συναρτησης f στο εφικτό σύνολο S εάν δεν υπάρχει κανένα εφικτό σημείο ομοφώνως καλύτερο κατά παρετο από αυτό.

$$f_i(x) > f_i(x^*) \text{ για κάθε } i \in \{1, \dots, k\} \text{ συνεπαγεται } x \notin S$$

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα όταν όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο.

Εάν όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο, τότε για όλες τις τιμές των παραμετρών θ , κάθε μέγιστο του $P_1(\theta)$ είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθεσουμε οτι το σημειο x^* ειναι μεγαστο του $P_1(\theta)$ αλλα δεν ειναι αριστο κατα παρετο, και θα καταληξουμε σε μια αντιφαση. Εαν το σημειο x^* δεν ηταν αριστο κατα παρετο, τοτε δεν θα ηταν και ασθενως αριστο κατα παρετο, αρα θα υπηρχε $x \in S$ τετοιο ωστε

$$f_1(x) > f_1(x^*)$$

$$f_2(x) > f_2(x^*)$$

$$f_3(x) > f_3(x^*)$$

$$\vdots$$

$$f_k(x) > f_k(x^*)$$

Επειδη το σημειο x^* λυνει το προβλημα $P_1(\theta)$ θα εχουμε

$$f_1(x) > f_1(x^*)$$

$$f_2(x) > f_2(x^*) \geq \theta_2$$

$$f_3(x) > f_3(x^*) \geq \theta_3$$

$$\vdots$$

$$f_k(x) > f_k(x^*) \geq \theta_k$$

δηλαδη

- το σημειο x ανηκει στο εφικτο συνολο του προβληματος $P_1(\theta)$ και
- αποφερεει περισσοτερο απο και το μεγαστο του $P_1(\theta)$

αντιφαση στην υποθεση οτι το σημειο x^* ειναι μεγαστο του $P_1(\theta)$.

υπολογισμος ολων των σημειων παρετο με τη μεθοδο ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων ευημεριας

εστω οτι ολα τα ασθενως αριστα κατα παρετο σημεια ειναι και αριστα κατα παρετο Τοτε

λυνω το προβλημα μεγαστοποιησης $P_1(\theta)$ για ολες τις τιμες των παραμετρων θ

ΘΕΩΡΗΜΑ. Μια περίπτωση όπου όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο.

Εστω ότι μπορούμε να χωρίσουμε τις n μεταβλητές x_1, \dots, x_n σε k μη κενά συνολα

$$Q^1 = \{x_1^1, x_2^1, \dots, x_{n_1}^1\}$$

$$Q^2 = \{x_1^2, x_2^2, \dots, x_{n_2}^2\}$$

⋮

$$Q^k = \{x_1^k, x_2^k, \dots, x_{n_k}^k\}$$

ΤΕΤΟΙΑ ΩΣΤΕ

$$1. Q_i \cap Q_j = \emptyset, \forall i \neq j$$

2. Η συναρτηση f_i εξαρτάται μόνο από τις τιμες των μεταβλητων στο συνολο Q_i (δεν υπάρχουν εξωτερικότητες)

3. Η συναρτηση f_i είναι αυστηρώς αυξουσα ως προς κάθε μεταβλητη στο συνολο Q_i (μονοτονικότητα)

Εστω επίσης ότι το εφικτο συνολο είναι της μορφης που προκυπτει σε μια οικονομία από τους περιορισμούς των πορών

$$S = \{x \geq 0, \sum_{i=1}^k x_1^i \leq t^1, \sum_{i=1}^k x_2^i \leq t^2, \dots, \sum_{i=1}^k x_n^i \leq t^n\}$$

parameters $t^1 > 0, \dots, t^n > 0$

Τότε κάθε ασθενώς αριστο κατά παρετο σημείο είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθεσουμε ότι το σημείο x^* είναι ασθενώς αριστο κατά παρετο αλλά όχι αριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εάν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ καλύτερο κατά παρετο, δηλαδή θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τους παικτες σε δυο συνολα $B \neq \emptyset$, I τέτοια ώστε $f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B, f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$. Ορίζουμε ένα νέο σημείο y ως εξής

1. Για κάθε παικτη i στο συνολο B αφαιρούμε μια αρκετά μικρή ποσότητα από τις θετικές μεταβλητες που τον ενδιαferουν έτσι ώστε $f_i(x) > f_i(y) > f_i(x^*), \forall i \in B$

2. οι μειώσεις των μεταβλητών που ενδιαφέρουν τους παίκτες στο B αναδιανέμονται στους παίκτες του I ως αυξήσεις στις μεταβλητές που τους ενδιαφέρουν, και άρα $f_i(y) > f_i(x^*), \forall i \in I$

3. Το σημείο y είναι εφικτό ($y \in S$) και ομοφώνως καλύτερο από το x^* , αντίφαση στην υπόθεση ότι το x^* είναι ασθενώς άριστο κατά Παρέτο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (A, B) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

όλα τα ασθενώς άριστα κατά Παρέτο σημεία είναι και άριστα κατά Παρέτο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (-(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

parameters $\alpha > 0, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1$

Τα ασθενώς άριστα κατά Παρέτο σημεία $A = \alpha, 0 \leq B < 1 - \alpha$ δεν είναι άριστα κατά Παρέτο.

Τα ασθενώς άριστα κατά Παρέτο σημεία $0 \leq A < 1 - \beta, B = \beta$ δεν είναι άριστα κατά Παρέτο.

Οι συναρτήσεις δεν είναι αυστηρώς αυξουσες ως προς τις μεταβλητές που ενδιαφέρουν τον κάθε παίκτη

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (\alpha \log A + B, B) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

parameters $0 < \alpha < 1$

Συμφώνα με την ανάλυση της σελίδας 5, όλα τα ασθενώς άριστα κατά Παρέτο σημεία είναι και άριστα κατά Παρέτο, παρόλο που δεν πληρούνται οι υποθέσεις του θεωρήματος

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (A - 2B, B - 3A) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

Συμφώνα με την ανάλυση της σελίδας 6, όλα τα ασθενώς άριστα κατά Παρέτο σημεία είναι και άριστα κατά Παρέτο, παρόλο που δεν πληρούνται οι υποθέσεις του θεωρήματος.

2.2 ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΣΥΝΑΡΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ Οριο παρετο

Το οριο παρετο οριζεται ως η σχεση μεταξύ των επιπεδων χρησιμοτητας στα σημεια παρετο

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

• Στο προβλημα $\max f(A,B) = (A,B)$ subject to $A+B \leq 1, A,B \geq 0$

τα σημεια παρετο ειναι τα $A+B=1, A,B \geq 0$

οι χρησιμοτητες στα σημεια παρετο ειναι $u_A = A, u_B = B = 1 - A$, και αρα

το οριο παρετο ειναι $u_A + u_B = 1, u_A \geq 0, u_B \geq 0$

• Στο προβλημα $\max f(A,B) = (A^2, B^2)$ subject to $A+B \leq 1, A,B \geq 0$

τα σημεια παρετο ειναι τα $A+B=1, A,B \geq 0$

οι χρησιμοτητες στα σημεια παρετο ειναι $u_A = A^2, u_B = B^2 = (1-A)^2$, και αρα

το οριο παρετο ειναι $u_B = (1 - \sqrt{u_A})^2, 0 \leq u_A \leq 1$

• Στο προβλημα $f(A,B) = -(A-\alpha)^2, -(B-\beta)^2$ subject to $A+B \leq 1, A,B \geq 0$

τα σημεια παρετο ειναι τα $A=\alpha, B=\beta$

οι χρησιμοτητες στα σημεια παρετο ειναι $u_A = 0, u_B = 0$, και αρα

το οριο παρετο ειναι το σημειο $(u_B, u_A) = (0,0)$

ΟΡΙΣΜΟΣ συνολο εφικτων επιπεδων χρησιμοτητας

Το συνολο εφικτων επιπεδων χρησιμοτητας ειναι το συνολο 'κατω απο το οριο παρετο'

utility possibility set = $\bigcup_{x \in S} \{(u_1, \dots, u_k), u_1 \leq f_1(x), \dots, u_k \leq f_k(x)\}$

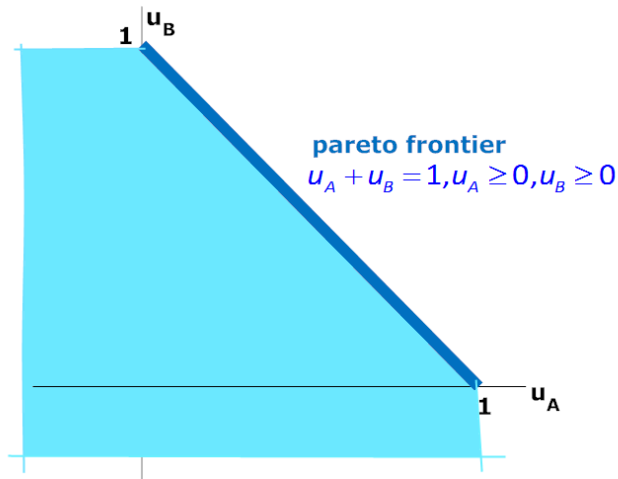
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

- Στο πρόβλημα $\max f(A,B) = (A,B)$ subject to $A+B \leq 1, A, B \geq 0$

το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι

$$\text{utility possibility set} = \{(u_A, u_B), u_A \leq A, u_B \leq B, A+B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

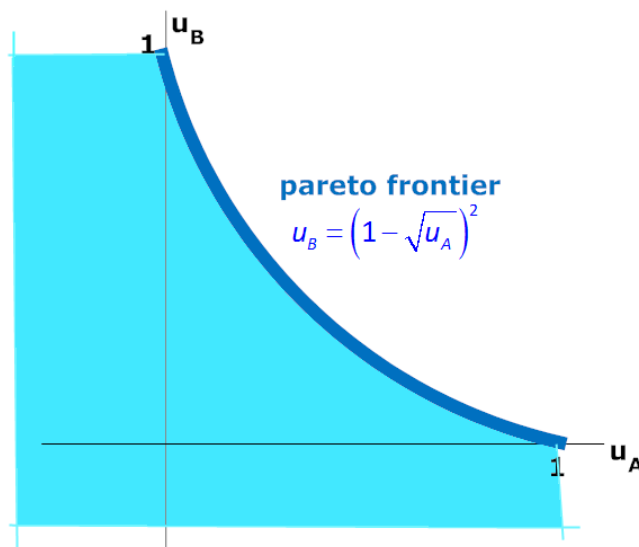
$$\text{utility possibility set} = \{(u_A, u_B), u_A \leq A, u_B \leq B, A+B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

- Στο πρόβλημα $\max f(A,B) = (A^2, B^2)$ subject to $A+B \leq 1, A, B \geq 0$

Το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι

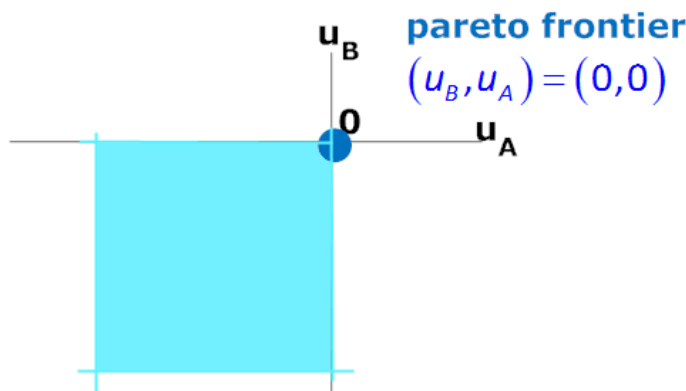
$$\text{utility possibility set} = \{(u_A, u_B), u_A \leq A^2, u_B \leq B^2, A+B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

- Στο πρόβλημα $f(A,B) = -(A-\alpha)^2, -(B-\beta)^2$ subject to $A+B \leq 1, A, B \geq 0$

Το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι

utility possibility set = $\{(u_A, u_B), u_A \leq -(A - \alpha)^2, u_B \leq -(B - \beta)^2, A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

ΟΡΙΣΜΟΣ Μεγιστοποίηση γραμμικής συναρτησης κοινωνικής ευημερίας

problem $w(\theta)$

$\max W(x) = \theta_1 f_1(x) + \dots + \theta_k f_k(x)$ subject to $x \in S$

parameters $\theta_1 \geq 0, \dots, \theta_k \geq 0, \theta_1 + \dots + \theta_k = 1$

ΘΕΩΡΗΜΑ πληροτητα

οταν το συνολο των εφικτων επιπεδων καταναλωσης ειναι κυρτο, τοτε καθε αριστο κατα παρετο x^* ειναι και μεγαστο του προβληματος $w(\theta)$ για καποιες τιμες των παραμετρων θ

- το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης ειναι κυρτο εαν το εφικτο συνολο ειναι κυρτο και ολες οι συναρτησεις $f_1(x), \dots, f_k(x)$ ειναι κοιλες.

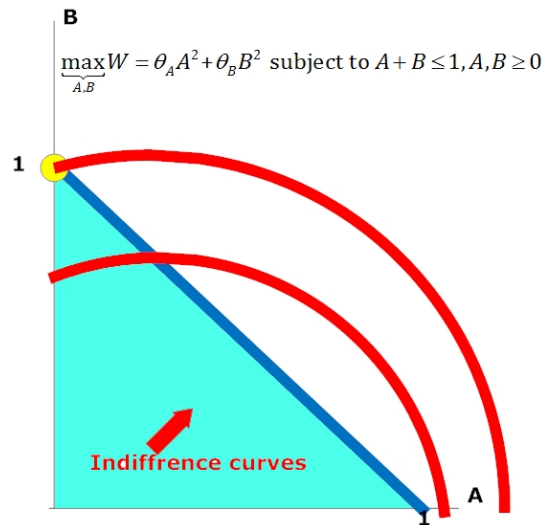
Η κυρτοτητα ειναι απαραιτητη για να μπορει η μεθοδος της γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας να υπολογισει ολα τα σημεια παρετο. Στο προβλημα

$\max f(A, B) = (A^2, B^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης δεν ειναι κυρτο. Οι λυσεις του προβληματος μεγαστοποιησης μιας γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας

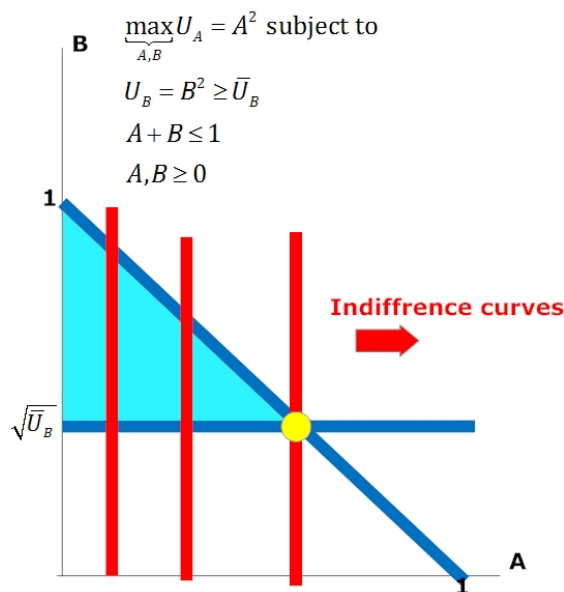
$$W = \theta_A A^2 + \theta_B B^2 \text{ subject to } A + B \leq 1, A, B \geq 0$$

ειναι ΜΟΝΟ ΔΥΟ σημεια παρετο, τα $(A, B) = (1, 0)$ και $(A, B) = (0, 1)$

- Η κυρτοτητα ΔΕΝ είναι απαραίτητη για να μπορεί η μεθοδος των ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων ευημεριας να υπολογισει ολα τα σημεια παρετο.

Στο προβλημα $\max f(A,B) = (A^2, B^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$,το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης δεν είναι κυρτο.Οι λυσεις του προβληματος μεγιστοποιησης $\max U_A = A^2$ subject to $U_B = B^2 \geq \bar{U}_B, A + B \leq 1, A, B \geq 0$ είναι $B = \sqrt{\bar{U}_B}, A = 1 - \sqrt{\bar{U}_B}, 0 \leq \bar{U}_B \leq 1$,αρα περιγραφουν ολα τα σημεια παρετο.

- Στο προβλημα $\max f(A,B) = (A,B)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$ το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης είναι κυρτο.Οι λυσεις του προβληματος μεγιστοποιησης μιας γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας

$$\max W = \theta_A U + \theta_B V = \theta_A A + \theta_B B \text{ subject to } A + B \leq 1, A, B \geq 0$$

είναι ακριβως τα σημεια παρετο $A + B = 1, A, B \geq 0$.

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα

Εαν το σημείο x^* είναι μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$ για κάποιες τιμές των παραμετρών θ , και

•ΕΙΤΕ $\theta_i > 0, \forall i$

•ΕΙΤΕ x^* είναι το μοναδικό ολικό μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$

ΤΟΤΕ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ x^* ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟ ΚΑΤΑ ΠΑΡΕΤΟ

Αποδειξη Θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$ αλλά όχι αριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εαν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ καλύτερο κατά παρετο, δηλαδή θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τους παικτες σε δυο συνολα $B \neq \emptyset, I$ τέτοια ώστε $f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B, f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$.

Στην περίπτωση που $\theta_i > 0, \forall i$ έχουμε $\theta_i f_i(x) > \theta_i f_i(x^*), \forall i \in B, \theta_i f_i(x) = \theta_i f_i(x^*), \forall i \in I$

Αθροίζοντας βρίσκουμε ότι $\sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x) > \sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x^*)$, αντιφάση στην υποθεση ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$.

Στην περίπτωση που το x^* είναι το μοναδικό ολικό μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$, θα πρέπει να έχουμε $\sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x) < \sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x^*)$ (αλλιως το $x \in S$ θα ήταν και αυτο μέγιστο). Ταυτόχρονα όμως οι ανισότητες $f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B, f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$ συνεπαγονται

$\sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x) \geq \sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x^*)$, αντιφάση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ) ΜΗ ΟΡΘΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

$\max f(A, B) = (A, B)$ subject to $A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$

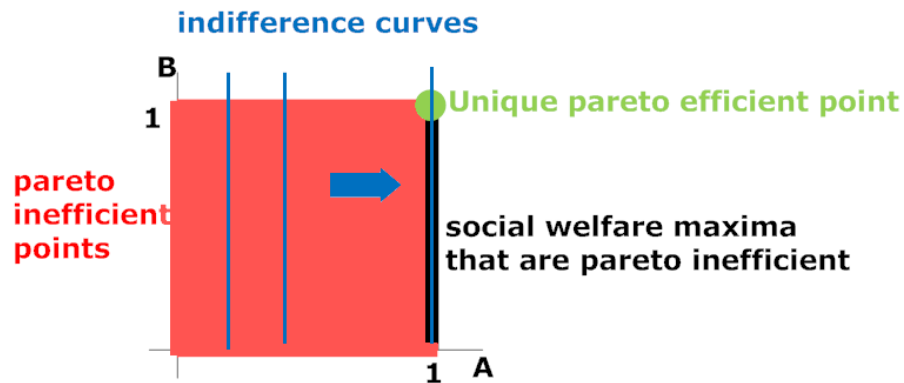
το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης είναι κυρτο.

Οι λύσεις του προβλήματος μεγιστοποίησης μιας γραμμικής συναρτησης κοινωνικής ευημερίας όταν $\theta_B = 0$

$$\max W = A \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

είναι τα σημεία $A = 1, 0 \leq B \leq 1$. Απο αυτά μόνο το $A = 1, B = 1$ είναι αριστο κατά παρετο.

$$\max W = A \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

υπολογισμος ολων των σημειων παρετο με τη μεθοδο της γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας

λυνω το προβλημα μεγιστοποιησης $w(\theta)$ για ολες τις τιμες των παραμετρων θ

- το προβλημα ορθοτητας στην περιπτωση που καποια παραμετρος ειναι ιση με το μηδεν και υπαρχουν πολλαπλα μεγαστα μπορει να λυθει με παραιτερω μεγιστοποιησεις της συναρτησης κοινωνικης ευημεριας σε καταλληλα επιλεγμενα υποσυνολα του εφικτου συνολου .